

31 Οκτωβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΜΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσεϊόντες - Ενάγοντες,

v.

BRITISH EAST MEDITERRANEAN RELAY STATION OF
FOREIGN AND COMMONWEALTH OFFICE, ΓΝΩΣΤΟΙ ΩΣ
B.E.M.R.S. OF ECO ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσιβλήτων - Εναγομένων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9052)

Πολιτική Δικονομία — Αγωγή εναντίον ανυπάρχοντος προσώπου — Μη συγκροτημένα σώματα (unincorporated) δεν μπορούν να ενάξουν ή να εναχθούν.

- 5 *Πολιτική Δικονομία — Αγωγή εναντίον αλλοδαπού — Αλλοδαπός που διαμένει εκτός δικαιοδοσίας και διεξάγει επιχειρήσεις εντός δικαιοδοσίας, με όνομα άλλο από το όνομά του, δεν μπορεί να εναχθεί με το όνομα αυτό, δεν τυγχάνει εφαρμογής η Δ.7θ.11 των Διαδικαστικών Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας, ούτε μπορεί να ερμηνευθεί ότι περιλαμβάνει εντός δικαιοδοσίας πρόσωπα τα οποία ούτε λόγω εθνικότητας ούτε λόγω διαμονής είναι ικανά να εναχθούν εντός δικαιοδοσίας.*
- 10

- 15 *Στην αγωγή των εφεσεϊόντων - εναγόντων, οι εφεσιβλήτοι - εναγόμενοι καταχώρισαν εμφάνιση υπό διαμαρτυρία και στη συνέχεια, αίτηση για ακύρωση της έκδοσης και επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος λόγω αντικανονικότητας, συνιστάμενης στο ότι ο μεν εναγόμενος 1 δεν είχε νομική προσωπικότητα οι δε εναγόμενοι 2 και 3 ενάγονταν ως αντιπρόσωποι μη υφιστάμενης νομικής οντότητας.*

- 20 *Οι εφεσεϊόντες - ενάγοντες καταχώρισαν ένσταση και υποστήριξαν ότι οι εφεσιβλήτοι - εναγόμενοι παρεμποδίζονται (are estopped) από του να ισχυρίζονται ότι δεν έχουν δική τους υπόσταση διότι ενεργούσαν και εμφανίζονταν ότι υπήρχαν κάτω από το όνομα στο οποίο είχαν εναχθεί και δεν ήταν δυνατό σ' αυτούς να γνωρίζουν ότι ενεργούσαν εκ μέρους κάποιου άλλου.*
- 25

Αποφασίστηκε ότι:

- (1) Οι ισχυρισμοί των εφεσειόντων - εναγόντων ότι δεν εγνώριζαν πως οι εφεσίβλητοι - εναγόμενοι ενεργούσαν εκ μέρους τρίτου δεν ευσταθούν διότι στον τίτλο της αγωγής, μετά τις λέξεις "British East Mediterranean Relay Stanion" αναφέρεται "of Foreign and Commonwealth Office, γνωστοί και ως B.E.M.R.S. of Eco, Ζύγι, Λάρνακα", που σημαίνει ότι ο B.E.M.R.S. ανήκει στο "Foreign and Commonwealth Office" - Υπουργείο Εξωτερικών της Κοινοπολιτείας και επομένως η επίκληση τόσο των αρχών του κωλύματος (estoppel) όσο και εκείνων που διέπουν τον αντιπρόσωπο και αντιπροσωπευόμενο (principal and agent) μένουν χωρίς πραγματικό βάθος. 5 10
- (2) Μη συγκροτημένα σώματα (unincorporated) δεν μπορούν να ενάξουν ή να εναχθούν. 15
- (3) Η Δ.7 θ.11 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών, που προβλέπει ότι, πρόσωπο που διεξάγει εργασίες στην Κύπρο με όνομα ή τύπο άλλο από το όνομα του, μπορεί να εναχθεί με αυτό το όνομα ή τύπο σαν να ήταν εμπορικός οίκος, δεν τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση αλλοδαπού που διαμένει εκτός δικαιοδοσίας και διεξάγει επιχειρήσεις εντός της δικαιοδοσίας, ούτε πρέπει να ερμηνεύεται ότι περιλαμβάνει εντός δικαιοδοσίας πρόσωπα τα οποία ούτε λόγω εθνικότητας ούτε λόγω διαμονής είναι ικανά να υπαχθούν εντός δικαιοδοσίας. 20 25

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 30

The Club "Limassol Patriotic Union" v. Couvas, 18 C.L.R. 1061,

Evans v. Hooper [1875] 45 L.J.Q.B. 206,

St. Cobain v. Hoyermann's Agency [1893] 2 Q.B.D. 96. 35

Έφεση.

Έφεση από τους ενάγοντες κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λέας (Κρονίδης, Χ"Χαμπής, Δ.Δ.) που δόθηκε στις 27.10.93 στην Αγωγή Αρ. 403/92 με την οποία προσβάλλουν την απόρριψη της αγωγής τους εναντίον των εναγομένων 1, σαν καταχωρηθείσα εναντίον ανυπάρχοντος προσώπου και εναντίον των 40

εναγομένων 2 και 3 σαν αντιπροσώπων ανυπάρχτου προσώπου.

Ε. Ευσταθίου, για τους Εφεσείοντες - Ενάγοντες.

5 Ξ. Κληρίδης, για τους Εφεσίβλητους - Εναγόμενους.

Cur. adv. vult.

10 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Δικαστή Π. Καλλή.

15 ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Με αγωγή τους, που καταχώρησαν στις 11.2.92 οι εφεσείοντες-ενάγοντες ("οι εφεσείοντες") αξίωσαν διάφορες θε-
ραπείες σχετιζόμενες με την διακοπή της εργοδότησής τους με τον
εφεσίβλητο-εναγόμενο 1 ("ο εφεσίβλητος 1"). Οι εφεσίβλητοι-ενα-
γόμενοι 2 και 3 ("εφεσίβλητοι 2 και 3") είχαν εναχθεί υπό την ιδιό-
τητά τους σαν διευθυντές ή εκπρόσωποι του εφεσίβλητου 1.

20 Οι εφεσίβλητοι καταχώρησαν εμφάνιση υπό διαμαρτυρία. Στην
συνέχεια καταχώρησαν αίτηση με την οποία ζήτησαν την ακύρωση
της έκδοσης και επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος λόγω αντικα-
νονικότητας. Ήταν η θέση τους ότι ο μεν εφεσίβλητος 1 δεν είναι
εταιρεία ή εγγεγραμμένη εμπορική επωνυμία και δεν έχει νομική
25 οντότητα οι δε εφεσίβλητοι 2 και 3 ενάγονται υπό αντιπροσωπευ-
τική ιδιότητα μη υφιστάμενης νομικής οντότητας.

Η αίτηση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση υπαλλήλου του
Foreign and Commonwealth Office της Κυβέρνησης του Ηνωμένου
30 Βασιλείου σύμφωνα με την οποία: Η Κυβέρνηση του Ηνωμένου
Βασιλείου έχει υπό την κατοχή της το σταθμό αναμετάδοσης στο
Ζύγι όπως επιβεβαιώνεται από τη Συνθήκη Εγκαθίδρυσης της Κυ-
πριακής Δημοκρατίας (Παράρτημα Β Μέρος II Πίναξ Β), το δε
Foreign and Commonwealth Office λειτουργεί τον εν λόγω σταθμό
35 ο οποίος είναι γνωστός σαν British Mediterranean Relay Station. Ο
εν λόγω σταθμός δεν είναι συγκροτημένος (incorporated) ή εγγε-
γραμμένος (registered) υπό το ως άνω όνομα δυνάμει νόμου στο
Ηνωμένο Βασίλειο ή στην Κύπρο και δεν είναι νομική προσωπι-
κότης κατά της οποίας μπορεί να εγερθεί αγωγή. Ως εκ τούτου δεν
40 αποτελεί "εναγόμενο" εντός της έννοιας της Δ.1 θ.2 των Θεσμών
Πολιτικής Δικονομίας. Για το λόγο αυτό η έκδοση του κλητηρίου
εναντίον του εφεσίβλητου 1 όπως και η επίδοσή του είναι αντικα-
νονική, και ότι το ίδιο ισχύει για τους εφεσίβλητους 1, 2 και 3 αφού
αυτοί ενάγονται υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα σαν διευθυντές ή
εκπρόσωποι ανύπαρκτης νομικής οντότητας.

Οι εφεσείοντες καταχώρησαν ένσταση. Με σχετική ένορκη δήλωση του εφεσείοντα 4, που συνοδεύει την ένσταση, υποστήριξαν ότι οι εφεσίβλητοι παρεμποδίζονται (are estopped) από του να ισχυρίζονται ότι δεν έχουν δική τους υπόσταση διότι ανέκαθεν εμφανίζονταν σαν εργοδότες των εναγόντων. Συγκεκριμένα, με το όνομα με το οποίο ενάγονται ενεγράφησαν στο μητρώο εργοδοτών του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, υπόγραψαν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας με τις συντεχνίες, παρουσιάζοντο και διαπραγματεύοντο για θέματα εργασίας και εμφανίζονταν σε διαιτησίες, εξέδιδαν κανονισμούς και συμμετείχαν σε δικαστικές διαδικασίες.

Τα πιο πάνω γεγονότα δεν αμφισβητήθησαν από τους εφεσίβλητους.

Το πρωτόδικο δικαστήριο με μια εμπειριστατωμένη απόφαση του αφού ανέλυσε σε βάθος τη σχετική νομική θέση χορήγησε το αιτηθέν διάταγμα. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αγωγή δεν είναι δυνατό να ευσταθήσει όπως έχει εγερθεί. Όσον αφορά τον εφεσίβλητο 1 η αγωγή είχε εγερθεί εναντίον μη συγκροτημένου (unincorporated) σώματος και σαν τέτοια δεν νομιμοποιείται ούτε είναι δυνατόν να βασισθεί στη Δ.7 θ.11. Όσον αφορά τους εφεσίβλητους 2 και 3 η αγωγή ακολουθεί την τύχη της αγωγής εναντίον του εφεσίβλητου 1 αφού οι εφεσίβλητοι 2 και 3 δεν ενάγονται προσωπικά αλλά ως διευθυντές και εκπρόσωποι του εφεσίβλητου 1.

Η παρούσα έφεση στρέφεται κατά της πιο πάνω αποφάσεως. Κεντρικό άξονα της επιχειρηματολογίας του ευπαιδευτου συνήγορου των εφεσείοντων, κατά την ακρόαση της έφεσης, αποτέλεσε η πιο πάνω θέση που είχαν προβάλει κατά την πρωτόδικη διαδικασία, ότι δηλαδή οι εφεσίβλητοι 1 παρεμποδίζονται από του να ισχυρίζονται ότι δεν έχουν δική τους υπόσταση.

Αναπτύσσοντας περαιτέρω την επιχειρηματολογία του υποστήριξε ότι οι εφεσείοντες "γνώριζαν ένα όνομα" με το οποίο έκαμναν τις διάφορες επαφές και διερωτήθηκε "προς ποιούς θα κατεύθυναν την αγωγή τους εφόσον δεν γνώριζαν ποιός είναι ο εργοδότης τους;". Υποστήριξε περαιτέρω ότι αν οι εργοδότες είναι το Βρετανικό Δημόσιο εφαρμόζονται οι αρχές της "κρυμμένης αντιπροσωπείας" - όπως την αποκάλεσε - επειδή οι εφεσίβλητοι 1 ουδέποτε είπαν ότι ενεργούσαν εκ μέρους κάποιου άλλου, και συμπεριφέροντο κατά τον πλέον δυνατό τρόπο ως αντιπροσωπευόμενοι ("principals").

Είναι πρόδηλο από τα πιο πάνω ότι η όλη επιχειρηματολογία του ευπαιδευτου συνήγορου των εφεσειόντων έχει σαν έρεισμα τη θέση των τελευταίων ότι ως εργοδότη τους γνώριζαν τον “British East Mediterranean Relay Station (“B.E.M.R.S.”) και δεν γνώριζαν 5 ότι ενεργούσε εκ μέρους κάποιου άλλου. Ωστόσο αυτή η θέση τους αντιμάχεται αυτό τούτο τον τίτλο της αγωγής τους ο οποίος, μετά τις λέξεις “British East Mediterranean Relay Station” αναφέρει “of Foreign and Commonwealth Office, γνωστοί και ως B.E.M.R.S. of Eco, Ζύγι, Λάρνακα”. Η έννοια της πιο πάνω αναφοράς - “of 10 Foreign and Commonwealth Office” - δεν μπορεί να είναι άλλη παρά ότι ο B.E.M.R.S. ανήκει στο Foreign and Commonwealth Office” - Υπουργείο Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας . Ακολουθεί πως οι εφεσειόντες γνώριζαν πολύ καλά ποιός είναι ο πραγματικός εργοδότης τους. Επομένως η όλη επιχειρηματολογία των εφεσειόντων η οποία είχε σαν βάση της την αρχή του κωλύματος (estoppel) και 15 τις αρχές που διέπουν τον αντιπρόσωπο και αντιπροσωπευόμενο (“principal and agent”) έχει μείνει χωρίς πραγματικό βάθος.

Αποτελεί σταθερή θέση της νομολογίας ότι μη συγκροτημένα 20 σώματα (“unicorporated”) δεν μπορούν να ενάξουν ή να εναχθούν (βλ. *The Club “Limassol Patriotic Union” v. Demetrios Couvas*, 18 C.L.R. 1061, *Evans v. Hooper* [1875] 45 L.J. Q.B. 206, 209. Βλ. και 18 Halsbury’s Laws of England, Τρίτη Έκδοση, παραγ. 242 σύμφωνα την οποία: ένας μη εγγεγραμμένος όμιλος δεν μπορεί να ενάγει ή να εναχθεί με το δικό του όνομα...”). Ακολουθεί πως η σχετική κατάληξη του πρωτόδικου δικαστηρίου δεν πάσχει με οποιοδήποτε τρόπο. Περαιτέρω, εν όψει του γεγονότος ότι το B.E.M.R.S. ανήκει στο Βρετανικό Foreign and Commonwealth Office, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής ο θ.11 της Δ.7 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών, επειδή ο θ.11 δεν τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση αλλοδαπού που διαμένει εκτός δικαιοδοσίας - όπως είναι εδώ η περίπτωση - και διεξάγει επιχειρήσεις εντός της δικαιοδοσίας (βλ. επεξήγηση του αντίστοιχου αγγλικού θ.11 της Δ.48α στο Annual Practice, 1958, σελ. 1170)**. Όπως υποδει-

* “An unincorporated society cannot sue or be sued in its own name ...”.

** The rule does not apply:-

“To a foreigner trading as a firm, who resides out of the jurisdiction and has a branch business in this country (St. *Gobain v. Hoyermann’s Agency* [1893] 2 Q.B. 96, which case is not affected by the decision in *Worcester City and County Banking Co. v. Firbank, Pauling & Co.* [1894] 1 Q.B. 784. See *Taylor Bros. & Co. Ltd. v. A. Johnson & Co.* [1917] W.N. 341, C.A.)”

κνύεται στη *St. Gobain v. Hoyer mann's Agency* [1893] 2 Q.B.D. 96, 102, 103, ο θ.11 δεν πρέπει να ερμηνεύεται με τρόπο που να περιλαμβάνει εντός της δικαιοδοσίας πρόσωπα τα οποία ούτε λόγω εθνικότητας ούτε λόγω διαμονής, είναι ικανά να υπαχθούν εντός της δικαιοδοσίας.

5

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.